

ikke blevne daarligere i de sidste Aar, de ere blevne bedre. Men det er i og for sig ikke det væsentlige, at vi kunne være her — vi have jo nu været her i 19 Aar, og Forholdene ere, som sagt, ikke blevne daarligere — men hvad der for mig har større Betydning i denne Sag, er, at jeg synes, vi ikke kunne blive ved at have denne Ruin staaende paa denne Plads, som, jeg gentager det, er den Plads her i Landet, som jeg nærer den højeste Grad af Pietet for, henset til dens historiske og nationale Minder og Betydning. Vi kunne ikke have denne Plads liggende med en Ruin som Vidnesbyrd om det danske Folks Uformuenhed til at ordne sine egne Anliggender. Det kunde vi være bekendt, saa længe Ruinen stod som et Vidnesbyrd om vore forkvælede Forfatningsforhold, men hvis vi nu, da vi have faaet vore parlamentariske Forhold i Orden, ikke kunne fjerne denne Skandale, som jeg kalder det, for Nationen og Hovedstaden, saa er det et daarligt Vidnesbyrd om vore parlamentariske Forhold, og det spiller en større Rolle, end om vi sidde 4—5 Aar længere eller kortere i denne Bygning. Jeg skal fremdeles anbefale de to af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) og mig stillede Ændringsforslag, af hvilke det ene er tiltraadt af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen).

**Ordføreren (Krabbe):** Om det første Ændringsforslag skal jeg kun bemærke, at jeg antager, at man saavel i dette Ting som uden Tvivl ogsaa i Landstinget vil være af den Anskuelse, at naar vi tage fat paa Opgaven med Hensyn til Slots- holmen, skulle vi have en Bygning til Brug for Kongen. Jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved dette Ændringsforslag. Hvad det af det ærede Medlem for Ribe (L. Rasmussen) og min ærede Sidemand (Svend Høgsbro) stillede Ændringsforslag under Nr. 2 angaar, da bemærker jeg, at naar Ordføreren derfor, det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds, fremhævede, at Rigsdagen vilde staa svagt over for de Planer, der blive forelagte, naar ikke Loven bliver indskrænket til en Bemyndigelse til at tilvejebringe disse Planer, saa har han aabenbart ikke Ret. Jeg tror det ikke. Rigsdagen kan ikke staa med større Styrke over for de eventuelle Planer, end den vil komme til at staa, naar det vedtages, der er foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 12, nemlig at Planerne forelægges Rigsdagen til Beslutning. Til Beslutning

— det vil altsaa sige, at der maa forelægges et selvstændigt Forslag til Beslutning. Derved er Rigsdagen stillet saa stærkt, som den paa nogen Maade kan stilles. Sikkerheden kan ikke være større, og der vil ikke vindes det mindste yderligere ved at vedtage Ændringsforslaget Nr. 2. Derimod vil der tabes det, som efter min Anskuelse allermindst bør tabes her, nemlig en udtrykkelig Udtalelse, vedtagen af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen, om, at Christiansborg Slot skal genopføres. Dette vil tabes, og det bør man ikke tabe efter de snart 20 Aars forgæves Tilløb og specielt ikke under Hensyn til det Tidspunkt, paa hvilket vi nu føre vore Forhandlinger om denne Sag. Jeg tillader mig at fraraade dette i den bedste Mening stillede Ændringsforslag under Nr. 2 og beder Tinget ikke følge de ærede Forslagsstillere. Hvad der er tilsigtet ved Ændringsforslag Nr. 3, er jo, som den højtærede Minister alt har bemærket, tilstrækkeligt taget i Betragtning ved Flertallets Forslag under Nr. 5, saa jeg haaber, at Tinget her vil slutte sig til Flertallet. — Ændringsforslag Nr. 6 er jo en Følge af Nr. 1. Nr. 7 er kun en Følge af Flertallets Forslag under Nr. 5.

Hvad det Forslag angaar, som af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) er stillet under Nr. 8, vil jeg dog tillade mig at imødegaa en Be grundelse deraf, som det ærede Medlem fremførte, nemlig at dette skulde være et Middel til at faa Sagen hurtigere fremmet. Deri har det ærede Medlem aabenbart ikke Ret. Han foreslaar, at der skal forelægges et særskilt Lovforslag om Bevilling; denne Lov om en Bevilling kan, mener han, komme hurtigere end Finansloven, og maaske er der Trang til, at den skal komme hurtigere. Men det er jo konstitutionelt ikke rigtigt, thi ingen Udgift kan afholdes uden at have Hjemmel paa Finansloven. Selv om Beslutningen er tagen paa en særskilt Lov, foreligger Hjemmel til Udgiftens Afholdelse alligevel ikke uden i Kraft af i alt Fald den sidste Paragraf paa Finansloven. Vi vinde altsaa intet i Henseende til Hurtighed derved. Og naar det ærede Medlem i Ændringsforslagets første Punktum forlanger Rigsdagens Godkendelse af Planerne, da indeholdes dette jo til fulde i det, som er foreslaaet under Nr. 12.

Naar det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds til Gunst for sit Forslag under Nr. 9 om, at Planerne skulle omfatte Tilvejebringelse af en Plan til en